

Контрактний бум

Спілкуючись з офіцерами та військовослужбовцями-контрактниками у військах, не раз чув, як вони жваво обговорюють, наприклад, чи перепаде їм службове житло або хоча б гуртожиток. І справді, питання актуальне, особливо для одружених. Одне знаю напевно: в тих частинах, де командир на своєму місці, там соціальних і «загальновійськових» проблем значно менше. І це логічно.

Євген ТИЩУК

Переконатися в цьому можна на прикладі окремої механізованої бригади, якою командує **полковник Ігор ОЛІЙНИК** (на знімку). Вона дислокується на Одещині, де офіцери та контрактники служать у порівняно пристойних умовах. Командування частини має розуміння, що необхідно постійно, крок за кроком удосконалювати казармено-житловий фонд, покращувати побут військовослужбовців. А це,

звичайно, не може не позначитися і на боєздатності з'єднання, яке вже традиційно є одним з найкращих у 6-му армійському корпусі Сухопутних військ ЗС України. Не випадково, що, перебуваючи на Одещині й оцінюючи роботу командира бригади та його підлеглих, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Григорій Педченко відгукнувся схвально: «Молодці, так тримати!».

Головнокомандувачеві продемонстрували в гуртожитку для військовослужбовців служби за контрактом три його поверхи, відремонтовані силами Південного територіального квартирно-експлуатаційного управління, а також власними зусиллями. Просторі кімнати на чотири особи, новенькі меблі – все це, безперечно, сприятиме тому, що контрактники якомога більше перейматимуться службою, а не побутом.

Навідавшись згодом до окремої механізованої бригади, я попросив полковника Ігоря Олійника поділитися своїм баченням того, як потрібно організовувати побут підлеглих і як саме командуванню з'єднанням вдається покращувати казармено-житловий фонд.

– Сьогодні 176 наших офіцерів та військовослужбовців за контрактом потребують забезпечення житлом, – нагадав мені командир. – Проблема серйозна, тож, шукаючи шляхи її розв'язання, ми звертаємося по допомогу не тільки до командування, а й до місцевих районної адміністрації та селищної ради. І безрезультатно. Так, кілька років тому 60 родин військовослужбовців бригади отримали нове службове житло в перебудованій триповерховій казармі скороченої зенітно-ракетної частини. Саме в ній зусиллями Південного територіального квартирно-експлуатаційного управління та селищного голови Сергія Удалова зробили сучасний капітальний ремонт. Новобудова з непоганою інфраструктурою та дитячим майданчиком розташована за 500 метрів від Чорного моря.

Проте командування бригади на цьому не зупинилося і взялося за гуртожиток для неодружених.

– Спочатку впорядкували перший та другий поверхи будинку, переважно силами Південного територіального квартирно-експлуатаційного управління, згодом самотужки відремонтували третій поверх. Тепер уже поставили пластикові вікна на четвертому поверсі, – звітує заступник командира з тилу підполковник Геннадій Коваленко.

Усе це дало змогу розселити в гуртожитку майже половину неодружених офіцерів та контрактників. Півсправи, як то кажуть, зроблено.

Маю змогу на власні очі переконатися в якості життя військовослужбовців окремої механізованої бригади.

– Відремонтуємо четвертий поверх і зможемо там розмістити всіх безквартирних контрактників бригади, – обіцяє підполковник Геннадій Коваленко.

Піднімаючись сходами гуртожитку, пригадую, як кілька років тому писав про «контрактний» бум у бригаді полковника Олійника. Тоді чимало солдатів строкової служби та місцевих мешканців селища Чорноморського виявили бажання стати контрактниками. Багато в чому це було зумовлено поступовим розв'язанням у бригаді житлової проблеми – перспективою, що відкривалася перед ними. І сьогодні, незважаючи на економічні труднощі, у бригаді, так би мовити, тримають марку!

На другому поверсі в побутовій кімнаті солдат контрактної служби кулеметник Олександр Ігнат'єв прасував парадні брюки. За контрактом він служить уже п'ять місяців і цілком задоволений умовами в гуртожитку.

Солдати контрактної служби Олександр Ізотів та Сергій Вацик мешкають у гуртожитку кілька місяців і також дуже задоволені, адже місце служби поряд і платять за житло лише 90 гривень на місяць, тоді як у селищі, поруч з яким розташована бригада, ціна за винаймання однієї кімнати сягає 500–700 гривень на місяць. Тож для контрактників, які в середньому отримують 1000 гривень на місяць, проживання в гуртожитку – це істотна економія.

Також само думки і командир механізованої роти капітан Андрій Макаручук та командир взводу старший лейтенант Ігор Рознетовський. Офіцери мешкають на третьому поверсі гуртожитку. Під час перерви завітали до своєї кімнати пообідати та переглянути на комп'ютері кіноновинки. Пояснюють, що почувуються тут як удома, і розуміють, що без командування, яке про них піклується, було б сутужно.

Отож розв'язання проблеми службового житла або гуртожитку для офіцерів та контрактників залежить не лише від бюджетного фінансування, а й від «місцевого» людського чинника. Там, де командири не сидять склавши руки, не шукають спокійного життя, там і проблем в їхніх підлеглих значно менше.

Фото автора.